

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

Præfatio, In Qva Explicatvr, Quis sit huius operis scopus, quodúe authoris consilium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

PRÆFATIO,

INQVA EXPLICATVR,

Quis sit huius operis scopus, quodue authoris consilium.

Cum inter plurima & maxima, quæ propria sunt Sacerdotis munera, illud in primis recensetur, quod (sicut olim per Prophetam *Malach. 2.* sanciuit Deus) doctrinam legis ab illius ore populus requirere debeat, ideoq; (vt sanctus Leo Papa edixit *epist. 23.* ad confess.) inscitia in sacerdotibus nec excusatione digna sit nec veniã, cum illa (vt habetur in Concil. *Tolet. 4. c. 24.*) eunctorum errorum mater, imò innumerorum propè maiorum in Ecclesia radix sit & origo: inde inferri potest, quã ratione illi, quos in fortem suam Christus Dominus elegit, & quibus docendi ducendique alios officium commisit, scientiam illam diuinæ legis non solum sedulo adipisci, sed & adeptam sollicitè custodire teneantur.

Quæ eum ita se habeant, experientiã nihilominus satis manifestã compertum est, plurimos sacrorum ordinum caractere insignitos diuinæ illius scientiæ studium vel omnino abijcere, vel si annos aliquot in eo impendant, illis elapsis, continuo libros ac scripta deponere, & eorum obliuionem paulatim incurrere, quorum cognitionem sibi non sine labore comparauerant.

Idcirco quibusdam spectata virtutis viris, ac in eo doctrinæ genere versatissimis visum est, ordini sacerdotali consultissimum fore, si ex vniuersa Theologia tam speculatiua, seu (vt vocant) scholastica, quàm practica seu morali, ea potissimum seligerentur, ac in quoddam

P R Æ F A T I O .

veluti compeſidium redigerentur, quæ ab vniuerſis ſacerdotibus maximè ſciri oporteret, vt muneri ſuo ſatisfacere, omnesque iniuncti ſibi officij partes, vt par eſt, adimplere poſſent. Quâ ratione & ijs aliquo pacto prouideretur, qui iam ad ſacerdotium promoti, huius tamen diuinæ ſcientiæ notitiâ aut temporis iniuriâ, aut rerum ſibi ad id neceſſariarum defectu, aut alia quatuſ ex cauſa comparare vel neglexerunt, vel nullatenus potuerunt: ac etiam alij, qui Theologiæ operam nauârunt, illiusque ſtadium aut totum aut in partem emenſi ſunt, ex plurimis & varijs, quæ in palæſtra Theologica didicerunt, ea potiſſimum ob oculos haberent, quæ maximè iſtis vtilia imò & neceſſaria eſſe cenſentur.

Hinc patet, quiſnam ſit huius operis ſcopus, nimirum hiſ & illis æquè conſulere, & ad hoc præcipuas ac ſeitu maximè neceſſarias veritates ex vaſtiſſimo illo Theologiæ ſcientiæ ſinu, veluti pretioſas quasdam margaritas colligere, iſtisque in mente recondendas offerre.

Vt verò hunc finem ac ſcopum author aſſequeretur, ea potiſſimum in hac Theologica Synopſi ſeligere propoſitum illi fuit, quæ tum ad fidei myſteria, ſanè ac rectè intelligenda, & à quibusuis erroribus ſecernenda; tum ad ſacramenta debite conſicienda & miniſtranda, tum ad actiones humanas iuxta diuinæ legis normam dirigendas conducere poſſunt, omiſſis alijs difficilioribus ac ſubtilioribus iſtius Theologiæ quæſtionibus non quidem vt inutilibus (quippe quæ multum ſplendoris ac roboris huic diuinæ ſcientiæ afferre poſſunt, ideoque à ſapientiffimis magiſtris & doctoribus cum vberimo ingeniorum fructu tractantur) ſed vt fini à ſe intento minus neceſſarijs.

In hac autem prima huius operis parte, quam hic exhibet, quæque præcipuarum veritatum ad fidei myſteria ſpectantium elucidationem complectitur, hunc ſibi maioris facilitatis gratiâ ordinem præfixit, vt ſcilicet 1. explicaret ea, quæ ad iſtius fidei rationem ſpectant; cum hæc virtus ſit veluti baſis ac fundamentum non modò

rerum

PRÆFATIO.

verum sperandarum (quod dixit Apostolus Heb. 11.) sed etiam veritatum cognoscendarum: tum de primario illius fidei obiecto ageret, nempe Deo, siue ut in essentia vno, aut ut trino in personis: exinde rerum omnium emanationem ab ipso Deo, & sic Angelorum naturam, primi hominis conditionem, eiusdemque ac simul totius humani generis lapsum exponeret: postea de ipsius humani generis per diuini Verbi incarnationem reparatione: ac demum de præcipuo ipsius Incarnationis fructu, nimirum gratia diuina tractaret: & sic hæc prima pars in sex tractatus diuideretur, quorum primus esset de fide; secundus de Deo ut in essentia vno; tertius de eodem ut trino in personis; quartus de creatione Angeli & hominis & vtriusque lapsu; quintus de humani generis reparatione per Verbi diuini Incarnationem; sextus denique & vltimus de gratia diuina eiusque effectibus, nempe iustificatione ac merito.

Hoc etiam in quolibet tractatu sibi peculiari studio seruandum proposuit, ut quantum fieri potest res veras à falsis, & certas ab incertis discerneret: ac etiam ut, quoties aliqua veritates probanda occurrerent, illa præsertim, quæ erroribus ab Ecclesia proscriptis sunt opposita, ad earum probationem primò adhiberet scripturas, tum Conciliorum aut Pontificum decreta (si quæ sint) exinde sanctorum Patrum authoritates, ac demum argumenta aliqua Theologica, seruatâ tamen semper in omnibus eâ breuitate ac facilitate, quam compendij ratio exigit.

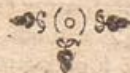
Ex quibus intelligi potest, quare opusculum istud, Medullæ Theologicæ titulo inscriptum sit, quia nimirum sepositis omnibus alijs (ut supra dictum est) quæ mysticam Theologiæ arborem instar corticis circumuestiunt, aut vice frondium vel florum exornant, sola hîc illius veluti medulla expressa reperitur: & eò libentiùs titulus is usurpatus est, quò insolentiùs eundem ante aliquot annos pseudo-Theologus quidam Amstelodamentis libello varijs erroribus & mendacijs confarcinato affixerat, illum videlicet hæc ratione ab iniusto possessore vindicantem.

PRÆFATIO.

dicando, & veræ ac legitimæ Theologiæ restituendo.

Non deerunt fortassis, qui post tot & tam nobiles insignia Theologorum elucubrations, opusculum istud frustra & inutiliter in lucem prodire arbitrentur, præsertim cum iam aliàs & etiam nuper viri doctissimi in Theologia compendiarie modo explicanda operam posuerint eiusque synopsis absolutissimam ediderint, ita ut idem iterum attentare, nihil aliud esse videatur, quàm actum agere. Verùm ex ijs, quæ suprà dicta sunt, facile quivis intelligere poterit, scopum huic operi propositum longè diuersum esse ab eo, quem alij spectasse videntur: illi siquidem hoc præsertim intenderunt, ut ipsius Theologiæ arcana omnia etiam reconditissima & subtilissima euoluerent, lectoremque aptum & idoneum efficerent ad exercitationes in Theologicis palæstris assuetas; at verò in hoc opusculo, omisis omnibus alijs, necessitatè soli consultum est, idque præsertim intentum, ut illi, quibus ordinibus sacris ascripti sunt, eam (quam scientiam salutis Propheta vocat) probè teneant, sicque & seipso & alios, quos iuuare & instituire tenentur, saluos facere possint.

Cæterùm an scopum istum sibi propositum author attingerit, pio atque beneuolo lectori iudicandum relinquit, hocque ab illo solum obnixè precat, ut si quid in hoc qualicumque opusculo improbandum occurrat (quod utique fore non dissitetur) id sibi tanquam Christiano, Christianus condonet & ignoscat; si quid utile aut aptum, illud orane Deo optimo maximo eiusque gratiæ ascribat, ei que proinde laudem omnem & gloriam tanquam illi soli debitam rependat.

INDEX